

ta que contindrà una bona dosi de petroli. Perfecte, entrarem al segle XXI amb aigua petrolejada servida a casa i anant, amb un càntir a la mà, a cercar la bona a la font de la plaça del barri.

Mentrestant, les "màfies" de la distribució de l'aigua es continuaran engreixant i els polítics se'n serviran per a continuar discutint, barallant-se i donant l'espectacle als ajuntaments, con-

sells i Parlament. Les solucions racionals, assenyades i ben estudiades i aprovades per una majoria constructiva, continuaran sent política-ficció.

Planas i Sanmartí

Màquina contra Ieltsin

L'oposició nacional-bolxevica es maquilla de centre-esquerra i s'allunya de Jirinovski per poder ser més eficaç contra Ieltsin. Ho analitza Llibert Ferri.

Quan, a la primavera del 1989, Aleksei Kazzànik va cedir a Borís Ieltsin el seu escó perquè l'aleshores adversari de Gorbatxov pogués participar en les sessions parlamentàries reduïdes, poc es pensava que, de salvador, es convertiria en perseguidor del líder. Kazzànik va presentar la dimissió com a fiscal general sota les pressions de Ieltsin perquè anul·lés l'amnistia de la Duma als adversaris del president. Kazzànik diu, ara, que Ieltsin és un criminal; que, als ocupants de la Casa Blanca, ni tan sols els va donar l'oportunitat de rendir-se.

A Ieltsin, se li torna a moure la terra sota el peu quan ha fet un any del seu primer i fallit cop presidencial i sis mesos del segon que va acabar en un bany de sang. El setge contra el president no prové tan sols de personalitats com Kazzànik, sinó de representants institucionals com Valeri Zorkin, president del dissolt Tribunal Constitucional de l'etapa russo-soviètica. Zorkin que, entre més coses, no ha perdonat mai a Ieltsin d'haver perdut la *datxa*, la casa de camp, ensems amb la pèrdua del càrrec oficial, és un dels "independents" que s'ha afegit a l'anomenada Entesa per Rússia, una versió actualitzada del Front de Salvació Nacional, coalició de comunistes i de l'extrema dreta.

Versió actualitzada, sí, perquè si bé l'Entesa manté les essències nacional-patriòtiques de les quals són dipositaris el líder comunista Ziugànov i l'ultranacionalista Baburin, la nova coalició incorpora, a banda personatges ex-institucionals com Zorkin, intel·lectuals no gens sospitosos d'estalinisme o de feixisme, com

Nikita Mikhàkov, el cineasta realitzador d'*Ulls negres*, germà del cineasta Andrei Kontxalovski. L'Entesa vol aparèixer com una coalició nacional-patriòtica de centre-esquerra, deixant al marge gent conflictiva com Víktor Anpílov o Vladímir Jiri-

mistes, sinó els cacics de la *nomenklatura* de sempre, ara inclosos en les llistes comunistes, agràries, centristes o de Jirinovski. El primer ministre Txernomirdin no va ocultar a Michel Camdessus, director del Fons Monetari Internacional, que

ARXIU



Borís Ieltsin. El president rus es torna a veure assetjat.

el FMI tenia poques coses a fer a Rússia, si no s'ajustava als nous mètodes. I els nous mètodes de Txernomirdin consisteixen a donar prioritat als interessos de la indústria pesant i armamentística.

Reconvertir-la i privatitzar-la, sí, però en funció dels interessos dels seus antics gestors, aspirants a nous burgesos, disposats a encarrilar unes estructures econòmiques que, en més del 35%, són controlades pel crim organitzat.

Mentrestant els sondatges d'opinió pública no paren de parlar d'hipotètics resultats sobre també hipotètiques eleccions presidencials. L'última enquesta diu que el 45% dels

russos són partidaris d'avançar les presidencials, previstes per al 1996, i només un 35% s'hi oposa. Unes presidencials avançades és precisament el que més desitgen els antieltsinistes.

russos són partidaris d'avançar les presidencials, previstes per al 1996, i només un 35% s'hi oposa. Unes presidencials avançades és precisament el que més desitgen els antieltsinistes.

A Moscou es parla ara de tot això. I tornen els rumors de cop d'estat, de malestar a l'exèrcit i d'aprofitar la visita presidencial a Espanya per a fer una nova visita als metges de l'Hospital de Barcelona. L'entorn de Ieltsin ho nega, però la salut del president dóna sobresalts. I amb un panorama així no és agosarat de pensar que Ieltsin, en qualsevol moment, podria ser un destorb. Perquè el president està en el punt de mira de molta gent, de massa gent, disposada a passar-li factura.

novski. L'ofensiva de l'Entesa, que representa més d'un terç dels escons de la Duma, podria començar en qualsevol moment, aprofitant qualsevol conjuntura, com ha anunciat l'ex-col·lega de Gorbatxov i inspirador del cop del 91, Anatoli Lukiànov: "Aprofitarem les eleccions, els actes socials, les vagues. Participarem en totes les protestes. L'Entesa ha de ser una màquina contra el poder".

Un nou episodi crític de la cançó de l'enfadós rus pot explotar en qualsevol moment i no es gens probable que Ieltsin torni a rebre el suport dels poders fàctics —exèrcit, policia— que, amb vacil·lacions, van acabar posant els tancs a la seva disposició. A les eleccions locals que es van fer a Rússia no guanyen pas els refor-

russos són partidaris d'avançar les presidencials, previstes per al 1996, i només un 35% s'hi oposa. Unes presidencials avançades és precisament el que més desitgen els antieltsinistes.

A Moscou es parla ara de tot això. I tornen els rumors de cop d'estat, de malestar a l'exèrcit i d'aprofitar la visita presidencial a Espanya per a fer una nova visita als metges de l'Hospital de Barcelona. L'entorn de Ieltsin ho nega, però la salut del president dóna sobresalts. I amb un panorama així no és agosarat de pensar que Ieltsin, en qualsevol moment, podria ser un destorb. Perquè el president està en el punt de mira de molta gent, de massa gent, disposada a passar-li factura.

Llibert Ferri